დარგი:	საერთაშორისო სამართალი (სისხლის სამართლის სპეციალიზაციისათვის)
ქვედარგი:	კონვენცია ადამიანის უფლებათა და ძრითად ტავისუფლებათა დაცვის შესახებ და მისი დამატებითი ოქმები
ტიპი:	წერითი

კითხვა:

2007 წლის 1 ოქტომბერს დეივიდს მსჯავრი დაედო განზრახ მკვლელობისათვის და მიესაჯა 9 წლით თავისუფლების აღკვეთა. სასჯელის მოსახდელად დეივიდი მოთავსებული იქნა ხუთ ადგილიან საკანში 12 პატიმართან ერთად. საკანი იყო ბნელი და ნესტიანი, ხოლო საპირფარეშო არ იყო იზოლირებული. 2008 წლის 2 ივლისს მსჯავრდებულმა მაღალი ტემპერატურისა და გაძნელებული სუნთქვის გამო მიმართა პენიტენციური დაწესებულების ექიმ-თერაპევტს, რომელიც ყოველდღიურად აძლევდა სიცხის დამწევ მედიკამენტებს. რამდენიმე დღეში დეივიდის მდგომარეობა კიდევ უფრო დამძიმდა, ხოლო 29 ივლისს უგონო მდგომარეობაში გადაიყვანეს პენიტენციური დეპარტამენტის სამკურნალო დაწესებულებაში. მსჯავრდებულს ჩაუტარდა არაერთი სამედიცინო კვლევა და დაესვა დიაგნოზი ფილტვის ტუბერკულოზი, ვირუსული C ჰეპატიტი. დეივიდი მდგომარეობის გაუმჯობესებისთანავე, ორ კვირიანი მკურნალობის შემდეგ დააბრუნეს საერთო რეჟიმის პენიტენციურ დაწესებულებაში, სადაც ექიმ-თერაპევტის მეთვალყურეობით განაგრძო მკურნალობა. დეივიდის მდგომარეობა ვინაიდან დამაკმაყოფილებელი გახდა, მას რაიმე დავა ადმინისტრაციულ ორგანოებში ან ეროვნულ სასამართლოებში არ წამოუწყია.

2008 წლის 15 დეკემბერს პენიტენციური დაწესებულების თანამშრომლების მიერ დეივიდის საკანში ჩატარდა შემოწმება, რაც კამერის მეშვეობით იქნა ჩაწერილი. ჩხრეკას დაესწრო მხოლოდ დეივიდის სამი თანამოსაკნე. დეივიდი ჩხრეკას არ დასწრებია. პენიტენციური დაწესებულების თანამშრომლების განმარტებით, დეივიდის ლეიბიდან ამოღებული იქნა დანა. დეივიდს ბრალი წარედგინა, ხოლო მოგვიანებით მსჯავრი დაედო აკრძალული საგნის შეძენისა და შენახვისათვის (სსკ-ის 378-ე მუხლი). დეივიდის მსჯავრდება დაეფუძნა პენიტენციური დაწესებულების თანამშრომლების ჩვენებებს, ამოღების ოქმსა და ვიდეო ჩანაწერს.

სამართალწარმოების მიმდინარეობისას დეივიდი აპელირებდა, რომ დანა მას არ ეკუთვნოდა, ხოლო პენიტენციური დაწესებულების თანამშრომლების ჩვენებები იყო არსებითად წინააღმდეგობრივი დანის აღმოჩენის ადგილთან დაკავშირებით. ვიდეო-ჩანაწერის გამოკვლევისას დადგინდა, რომ ჩანაწერში არ ჩანდა თუ საიდან გადმოვარდა დანა. დეივიდი პირველი და სააპელაციო ინსტანციის სასამართლოში ითხოვდა, რომ მოწმედ დაკითხულიყო მისი სამი თანამოსაკნე, რომლებიც უშუალოდ ესწრებოდნენ ჩხრეკას და დაადასტურებდნენ მის უდანაშაულობას. პირველმა ინსტანციის სასამართლომ არ დააკმაყოფილა დეივიდის შუამდგომლობა იმ მოტივით, რომ მან სათანადოდ ვერ დაასაბუთა მოწმეთა დაკითხვის აუცილებლობა და ამავდროულად ისინი არ იყვნენ სანდო პირები, რადგან იხდიდნენ სასჯელს. სააპელაციო სასამართლომ გაიზიარა პირველი ინსტანციის სასამართლოს მსჯელობა. გამამტყუნებელი განაჩენის გაუქმების თაობაზე შეტანილი დეივიდის საკასაციო საჩივარი უზენაესმა სასამართლომ დაუშვებლად ცნო.

დეივიდმა ინდივიდუალური საჩივრით მიმართა ადამიანის უფლებათა ევროპულ სასამართლოს და წამოიწყო დავა ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციით აღიარებული მისი უფლებების დარღვევის თაობაზე.

არსებულ ფაქტებზე/გარემოებებზე დაყრდნობით, ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციისა და ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ დადგენილი პრაქტიკის (სტანდარტების) შესაბამისად:

1. იმსჯელეთ, განხორციელებული მოქმედებები და გადაწყვეტილებები კონვენციით დაცულ რომელ უფლებებს შეეხება (დაცული სფერო).

2. იმსჯელეთ სახელმწიფოს პოზიტიური და ნეგატიური ვალდებულებების შესახებ.

3. შეაფასეთ საჩივრის დასაშვებობის საკითხი.

4. იმსჯელეთ კონვენციით დაცული უფლების (უფლებების) შესაძლო დარღვევის თაობაზე.

დარგი:	სისხლის სამართლის პროცესი
ქვედარგი:	სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსი
ტიპი:	წერითი

კითხვა:

ვახტანგს ბრალად წარედგინა განზრახ მკვლელობა. მან გამოძიების ეტაპზე სრულად აღიარა დანაშაული და დაკითხვისას, რომელსაც ესწრებოდა პროკურორი განმარტა, რომ ადვოკატს არ საჭიროებდა, რადგან თავად იყო იურისტი და მის ინტერესებს პირადად დაიცავდა.

წინასასამართლო სხდომაზე, სხვა საკითხებთან ერთად, განხილული იქნა საქმის არსებითი განხილვისთვის გადაცემის საკითხი. პროკურორმა სასამართლოს წინაშე დააყენა შუამდგომლობა, რომ საქმეზე დანიშნულიყო არსებითი განხილვის სხდომა. აღნიშნულ საკითხთან დაკავშირებით ბრალდებულმა განაცხადა, რომ არ ჰქონდა ჩამოყალიბებული პოზიცია და ითხოვა სხდომის გადადება. მოსამართლემ განმარტა, რომ ვინაიდან ბრალდებული წარდგენილ ბრალდებაში თავს სრულად ცნობდა დამნაშავედ მის პოზიციას გადამწყვეტი მნიშვნელობა არ ჰქონდა, შესაბამისად დააკმაყოფილა პროკურორის შუამდგომლობა და საქმის არსებითი განხილვის სხდომა ჩანიშნა წინასასამართლო სხდომის დასრულებიდან მე-10 დღეს.

საქმის არსებითი განხილვისას, მხარეებს შორის დაიწყო მოლაპარაკება საპროცესო შეთანხმების მიღწევასთან დაკავშირებით, რის შემდეგაც საქმის არსებითი განხილვის მოსამართლემ თავისი ინიციატივით დაუნიშნა დამცველი ბრალდებულს. მხარეებს შორის მიღწეული იქნა საპროცესო შეთანხმება, რაც დამტკიცდა სასამართლო სხდომაზე.

განაჩენის გამოტანიდან მე-20 დღეს, მსჯავრდებულმა გაასაჩივრა იგი, იმ მოტივით, რომ სასამართლომ საქმის არსებითი განხილვისთვის გადაცემის საკითხის გადაწყვეტისას დაარღვია საპროცესო კოდექსის მოთხოვნები. სააპელაციო სასამართლომ საჩივარი დასაშვებად არ ცნო.

შეაფასეთ პროკურორის, წინასასამართლო სხდომის, არსებითი განხილვის სხდომის და სააპელაციო სასამართლოს მოსამართლის მოქმედებები. პასუხი დაასაბუთეთ.

დარგი:	სისხლის სამართალი
ქვედარგი:	სისხლის სამართლის კოდექსი
ტიპი:	წერითი

კითხვა:

ლიცენზიის გარეშე სააღსრულებო საქმიანობისთვის ნასამართლევი გელა შევიდა ოქროულობის მაღაზიაში და იმ მოტივით, რომ თითქოსდა სურდა ოქროს სამაჯურის შეძენა. მოიზომა ის, რის შემდეგაც სირბილით დატოვა მაღაზია და მიიმალა.

მეორე დღეს აღნიშნულის შესახებ უთხრა მის მეუღლეს - თამარს და მეგობარ ნიკას. თამარმა ხსენებული სამაჯური ჩააბარა ე.წ. „ოქროს ბირჟაზე“, აღებული 1000 ლარი კი გადასცა გელას.

აღნიშნულიდან ერთი თვის გასვლის შემდეგ თამარი დააკავეს. გელამ, გაიგო რა თამარის დაკავების შესახებ, იფიქრა, რომ მასაც დააკავებდნენ, რის გამოც ნიკასგან შეიძინა ყალბი პასპორტი და გადაწყვიტა დაეტოვებინა საქართველოს საზღვარი. მან აღნიშნული პასპორტი წარადგინა სარფის საბაჟო-გამშვებ პუნქტზე, რა დროსაც მესაზღვრის მიერ ეჭვი იქნა შეტანილი პასპორტის ნამდვილობაში და გადამოწმების შემდეგ გელა დააკავეს.

დააკვალიფიცირეთ გელას, თამარის და ნიკას ქმედებები. პასუხი დაასაბუთეთ.